

[Finansministeren.]

måtte de pege i retning af, at det konservative folkeparti ønsker, at staten skal sætte mere ind på dette felt. Også det ærede medlem hr. Damsgaard erkendte, omend lidt forsigtigt, at der forelå sådanne opgaver. Det ærede medlem hr. Thestrup sagde næsten med patos, at vi havde brug for en ny økonomisk politik, og jeg må sige, at dette krav om øgede investeringer, om øgede statsudgifter er en ny politik, i alt fald en ny politik fra det konservative folkepartis side.

Det er ikke længere siden end sidste efterår og sidste forår, at det konservative folkepartis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, gik stærkt i rette med mig, fordi regeringen ikke ønskede at gå med til en yderligere begrænsning også af statens investeringsudgifter. Må jeg have lov til at dokumentere dette ved et citat af, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller udtalte den 13. marts i år ved andenbehandlingen af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten; det findes i Folketingstidende for 1962-63, sp. 4144-4145. Det ærede medlem havde været inde på betragtninger om sine tvivl om, hvorvidt produktionsfremgangen kunne slå til til de øgede udgifter m. v., og derefter udtalte han følgende:

„Derfor havde vi ønsket, at man havde sat en stopper for statsudgifternes vækst. Vi gik langt, synes vi, under udvalgsbehandlingen, da vi spurgte, om vi dog i hvert fald kunne forhandle om at lægge statsudgifterne fast på 10.000 mill. kr. i stedet for som foreslået 10.320 mill. kr. Dette blev afvist. Vi bad om at få en oversigt over anlægsprogrammerne, sådan som vi gjorde og fik i fjor — en oversigt over de lovbestemte tilskud, der efter finansministerens oplysninger skulle stige med 250 mill. kr., for at vi i fællesskab kunne se, om det var muligt, når vi havde fået disse fortegnelser, at komme så langt ned i det kommende år, at vi kunne regne med, at staten med den arbejdsstyrke, der var til rådighed, kunne gennemføre sit anlægsprogram uden at slå den økonomiske balance i stykker, og så langt ned, at vi ikke behøvede at udskrive nye byrder på befolkningen for at prøve at klare de nye udgifter, staten

ville påtage sig. Jeg tror, det er langt, langt vanskeligere at nå til at skære ned på gamle offentlige udgifter, end det er et år eller to endnu at sige nej til at bevilge nye offentlige udgifter, og jeg tror, at hvis man vil spare, kan man faktisk kun gøre det på den måde, at man siger nej til udgiftsstigninger på det ene og det andet område. Men dér mener jeg ikke der er vist tilbageholdenhed nok, slet ikke i forhold til den tilbageholdenhed, som man har sagt var nødvendig for befolkningen i det kommende år, når statens udgifter er steget med 20 pct., medens man mener, at de overhovedet ikke må stige for en vis del af befolkningen.“

Altså en meget kraftig udtalelse både mod stigning i statsudgifterne overhovedet og også mod stigning i investeringsudgifterne. Nu bebrejder man os altså nærmest, at der ikke har været tilstrækkeligt store investeringer på disse felter. Det kunne vel nok være påkrævet her at spørge: hvad er egentlig den konservative politik på dette område? Er det det ærede medlem hr. Poul Møllers fra i fjor, eller er det det ærede medlem hr. Thestrups fra i går? Jeg synes ikke, at man på samme tid kan bebrejde os stigning i statsudgifterne og bebrejde os, at der er sat for lidt ind.

Det ærede medlem omtalte også skattepolitikken; den får vi jo lejlighed til senere at vende tilbage til, og jeg håber, at vi så får mere konkret at vide, hvad det er det konservative folkeparti og venstre vil på dette felt.

Regeringen afviser ikke, at vi på længere sigt skal forskyde beskatningen noget mere fra direkte til indirekte beskatning. Vi tog i fjor et kraftigt skridt i denne retning med indførelse af den almindelige omsætningsafgift. Det kan da ikke være urimeligt blot et år mere at fastholde statens indtægtslove stort set uændret. Ved afgørelsen af disse anliggender er det for regeringen et vigtigt synspunkt, at der sørges for en rimelig byrdefordeling og en rimelig social balance, og det er også vigtigt for os, at der ikke udloves skattelettelser, som der ikke er dækning for, navnlig når man samtidig taler om det store behov for øgede offentlige investeringer.

For nogle uger siden var der i dagspressen